

[Thomas Have.]

gik med til, at det skulle være en vejbro, var et tilsagn om, at banen og færgeren blev opretholdt, indtil broen var bygget.

Jeg synes næsten, det bliver lidt af en kuriositet, hvis der skal sættes et skilt op i Glyngøre, hvor færgerne altså fortsat skal sejle og befordre gods, hvorpå der står: her er personer forbudt adgang. Jeg synes næsten ikke, hverken statsbanerne eller trafikministeren og for den sags skyld heller ikke folketinget kan være bekendt at gennemføre en sådan lov, hvorefter man sejler med et offentligt befordringsmiddel, men siger: persontrafik er ikke tilladt.

Nu kunne det måske være en meget lokal sag, hvis ikke det var folketingets og også regeringens erklærede målsætning, at man tilstræber en egnsudvikling, ikke mindst i de nordvestjyske egne. Jeg har meget svært ved at se, at den vedtagelse, man her er indstillet på fra flertallets side, kan fremme den egnsudvikling, som man i øvrigt er villig til at støtte med millionbeløb. Jeg tror, jeg må give redaktøren af Morsø Folkeblad ret i den spidsartikel, han skrev for nogen tid siden med titlen „Den ø, som regeringen glemte“. Det havde dengang speciel adresse til den første byrdefordelingslov, man gennemførte. Man gennemførte en byrdefordelingslov, som havde den konsekvens, at de 15 kommuner, der var på Mors, efter at de blev sammensluttet til én ny Morsø kommune, mistede 1,5 mill. kr. Jeg er ikke i stand til at beregne, hvad denne disposition, der nu foretages, kommer til at berøve øen, men jeg er ikke i tvivl om, at de skoleelever og de arbejdere, som har et arbejde at gøre på den anden side af sundet, bliver dels berøvet nogen tid, dels berøvet nogle penge. Jeg har ikke hørt, at man i de forhandlinger, der har været, har sagt, at vi vil holde disse skadesløse. Så vidt jeg har forstået, bliver der tale om, at det vil tage længere tid at blive transporteret fra Nykøbing til Glyngøre eller fra Glyngøre til Nykøbing, og det vil også medføre forøgede omkostninger. Men det må altså være den måde, man fra regeringens side mener at besparelsesforslag skal gennemføres på. Man udsøger sig en lille kreds, som skal undgælde for disse besparelsesforslag.

Jeg vil med disse bemærkninger gerne anbefale folketinget at stemme for det æn-

dringsforslag, der er stillet af hr. Arne Larsen. Jeg synes, det er al ære værd, at man som ikke just lokalrepræsentant dog kan se, at her er en sag, som retfærdigvis bør fremmes.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg vil gerne først svare hr. Horn, som var inde på spørgsmålet om hensynet til personalet i forbindelse med disse nedlæggelser og omflytninger, og give tilsagn om, at dette som hidtil vil blive gjort på sædvanlig hensynsfuld måde.

Jeg vil ligeledes bekræfte, at jeg finder, det er ganske rimeligt og naturligt, at vi hører jernbanerådet om de spørgsmål, der ved dette lovforslag bliver henlagt til ministeren for offentlige arbejder. Det er i og for sig det, vi har jernbanerådet til, og det ville sådan set være unaturligt ikke at gøre det.

Flere ordførere har været inde på spørgsmålet — det var hr. Horn også — om 65-billetter og forholdet til rutebilerne. Jeg kan kun sige, at det er mere et principielt spørgsmål om, hvordan man vil sørge for en rimelig ordning for vore pensionister. Det kan man gøre åbenlyst og klart og tydeligt ved at sørge for, at deres økonomiske forhold er i rimelig orden, og man kan gøre det mere eller mindre camoufleret og fordækt ved at give forskellige former for skjulte fordele. Man kunne lige så godt have billigere frimærker, som man kunne have billigere billetter. Det er altså et princip, som jeg mener er forkert. Rabatordninger kan være noget forretningsmæssigt, og i det omfang, de er forretningsmæssigt begrundet og man kan varetage et godt formål med dem, skal man naturligvis bruge dem. Det andet er mere et spørgsmål om, på hvilken måde man hjælper de befolkningsgrupper, man gerne vil hjælpe — og det kan ikke alene være pensionister, det kan også være unge under uddannelse. Det er altså den retningslinje, vi må følge.

Jeg vil gerne sige til hr. Mads Eg Damgaard, at jeg er egentlig meget enig i betragtningen om cykel- og gangstier. Nu er det nok noget, der kommer til at bero på den lokale planlægning, hvordan disse arealer, efterhånden som de bliver fri, kan anvendes, men jeg vil da godt sige, at jeg har megen sympati over for den tanke, at man søger at udnytte de arealer, der ligger i naturskønne